

سرشک عزا بر سیدالشهدا علیه السلام

پاداش اشک بر سیدالشهدا علیه السلام و سیره اولیای الهی در
عزاداری بر آن حضرت

جمع آوری و تدوین

دکتر امین اوحدی

ترجمه

محمد باقر محبوب القلوب

سرشناسه: اوحدی، امین، ۱۳۴۳ -، گردآور
عنوان قرادادی: حزین الدمعة على قتيل العبرة (في ثواب البكاء على الحسين عليه السلام).

فارسی

عنوان و نام پدیدآور: سرشک عزا بر سیدالشهدا علیه السلام: پاداش اشک بر سیدالشهدا علیه السلام و سیره اولیای الهی در عزا داری بر آن حضرت / جمع آوری و تدوین امین اوحدی؛ مترجم محمدباقر محبوب القلوب.

مشخصات نشر: طور تهران، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۴۶۰ ص.

شابک: ۲۰۰,۰۰۰ ریال: ISBN:978-964-6674-09-7

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

یادداشت: کتابنامه ص. [۴۵۹] - ۴۶۰: همچنین به صورت زیرنویس.

موضوع: حسین بن علی علیه السلام، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. -- سوگاری‌ها -- احادیث

شناسه افزوده: محبوب القلوب، محمدباقر، ۱۳۲۹ -، مترجم

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۴ ج ۴ الف ۸۷ / ۳ / ۲۶۰ BP

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷ / ۷۴

شماره کتابشناسی ملی: ۳۹۹۰۰۶۶

سرشک عزا بر سیدالشهدا علیه السلام

تدوین: دکتر امین اوحدی

ترجمه: محمدباقر محبوب القلوب

ناشر: مؤسسه انتشاراتی طور تهران

تلفن: ۰۲۱-۲۲۷۷۷۹۳۵ فاکس: ۰۲۱-۲۲۷۶۷۴۰۴

<http://www.Touretehran.com>

email: info@Touretehran.com

محل نشر: تهران چاپ: نقش جوهر صحافی: سپیدار نوبت چاپ: اول سال
تاریخ نشر: ۱۳۹۴ تعداد صفحات: ۴۶۰ شمارگان: ۱۵۰۰ قیمت: ۲۰۰,۰۰۰ ریال
این اثر به سرمایه خیر نیکوکار مرحوم آقای حاج سید حسین سادات حیاتشاهی به طبع رسیده است
دفتر فروش:

(۱) طور تهران، آدرس: تهران، خیابان پاسداران، بوستان هشتم، پلاک ۱۲۰، طبقه اول، واحد ۵
(۲) نشر منیر، آدرس: تهران، خیابان مجاهدین اسلام، چهار راه آبسردار، ساختمان پزشکان، واحد ۹، تلفن و

فاکس: ۷۷۵۲۱۸۳۶

شابک: ۷-۰۹-۶۶۷۴-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978-964-6674-09-7

فهرست

پیشگفتار	۷
سخن مترجم	۱۷
۱. گریه بر مرثیه‌های خاندان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله	۱۹
۲. جواز گریه، ناله و زاری بر حسین بن علی علیه السلام	۳۱
۳. سیره اهل بیت علیهم السلام در عزاداری بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام و گریه بر ایشان	۵۹
۳-۱. سوگواری‌های پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۶۱
۳-۲. سوگواری‌های امیرالمؤمنین علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۱۳۴
۳-۳. سوگواری‌های حضرت فاطمه علیها السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۱۴۵
۳-۴. سوگواری‌های حضرت مجتبی علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۱۵۶
۳-۵. سوگواری‌های حسین بن علی علیه السلام بر خود و خانواده و یارانش	۱۵۹
۳-۶. سوگواری‌های حضرت سجاد علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۱۸۵
۳-۷. سوگواری‌های حضرت باقر علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۲۲۷
۳-۸. سوگواری‌های حضرت صادق علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۲۲۹
۳-۹. سوگواری‌های حضرت کاظم علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۲۴۱
۳-۱۰. سوگواری‌های حضرت رضا علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۲۴۳
۳-۱۱. سوگواری‌های امام زمان علیه السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۲۵۰
۳-۱۲. سوگواری‌های خانواده سیدالشهدا علیه السلام بر آن حضرت	۲۵۰
۴. عزاداری پیامبران علیهم السلام بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۳۲۵
۵. ثواب گریه بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام	۳۴۱

۶. گریه همه آفریده‌ها از فلک و خورشید و ... بر حضرت سیدالشهداء (ع) ۳۷۱
۷. گریه و عزاداری فرشتگان بر حضرت سیدالشهداء (ع) ۴۲۵
۸. ثواب گریانیدن بر مصیبت‌های حضرت سیدالشهداء (ع) ۴۱۳
- منابع ۴۵۹

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^۱

بگو: همانا نماز و نیایش و زندگی و مرگم از آن خداوند، مالک جهانیان است.

وجود مقدس سیدالشهدا، حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) یکی از مصادیق بارز این آیه به شمار می آید. شاهی بر این مدعا، فرموده حضرت صاحب الزمان (علیه السلام)، در زیارت ناحیه مقدسه است، آنجا که بندگی و عبودیت آن حضرت را در پیشگاه الاهی توصیف می نماید:

أَطَعْتَ اللَّهَ وَ مَا عَصَيْتَهُ، وَ تَمَسَّكَتَ بِهِ وَ بِحَبْلِهِ، فَأَزْصَيْتَهُ وَ خَشَيْتَهُ وَ رَاقَبْتَهُ وَ اسْتَجَبْتَهُ، ...، وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ، وَ كُنْتَ لِلَّهِ طَائِعًا.^۲

(ای حسین بن علی!) تو خدا را فرمان بردی و از او سرپیچی نکردی، و به او و ریسمانش چنگ زدی، پس او را خوشنود کردی، و از خدا ترسیدی، و او را در نظر گرفتی، و دعوت او را پاسخ گفتی، ...، و در راه خدا به حق جهاد، ستیز کردی، و برای خدا فرمانبردار بودی.

آنجا که حضرت صادق (علیه السلام)، سوره فجر را «سورة الحسین (علیه السلام)» می نامند، دلیل این نامگذاری را آیات پایانی این سوره دانسته، به یکی از شیعیان می فرماید:

خداوند متعال از آیات:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً، فَادْخُلِي فِي

عبادی، وَ اَدْخُلِي جَنَّتِي^۱

حسین بن علی (ع) را عنایت نموده است که از خداوند، خشنود، و خداوند از او خشنود است.^۲

لذا در آیات این سوره، خداوند با تعبیر «عبادی»، بندگی و عبودیت سیدالشهدا (ع) را امضا فرموده است.

وقتی کسی به وظایف بندگی خود عمل نمود و خشنودی حق متعال را فراهم ساخت، و زندگی و مرگ خویش را وقف مالک جهانیان نمود، با عنایت به روایت مشهوری که:

مَنْ كَانَ لِلَّهِ كَانَ اللَّهُ لَهُ.^۳

هرکس برای خدا باشد، خداوند برای او خواهد بود.

خداوند متعال نیز به مقام حرّیت و مالکیتش بر همه هستی، هر آنچه بخواهد در اختیار او قرار می‌دهد. از این رو حضرت حقّ به ازای عبودیت سیدالشهدا (ع) در درگاه الهی، امتیازات بی‌شماری را به آن حضرت اعطا فرموده است که درک آن برای بشر عادی امکان پذیر نیست. خداوند به منظور آگاهی بندگان از اندکی از مقامات حسین بن علی (ع)، بخشی از عنایات خویش را به کسانی اختصاص داده است که به نوعی با آن حضرت ارتباط می‌یابند. پاداش عظیم و اجرهای دنیوی و اخروی برای خدمتگزاران آستان مقدّس حسینی، گریه کنندگان بر مصائب وارد شده بر آن حضرت، و زوّار کربلای معلّی، بعضی از جلوه‌های الطاف الاهی در جهت بزرگداشت مقام آن حضرت به‌شمار می‌آید. داستان تشرف مرحوم سید بحر العلوم (متوفای ۱۲۱۲ ق) به خدمت حضرت ولی عصر (ع) و مذاکرات انجام شده، به همین نکته مهمّ اشاره می‌کند. این داستان در کتاب شریف «المَبْقَرِيُّ الحِسان» چنین نقل شده است:

۱- یعنی «ای جان آرام گرفته! به سوی مالک خویش بازگرد در حالی که تو از او خشنود و او از تو خشنود است.

پس در میان بندگان من درآی، و در بهشت من داخل شو.» (فجر: ۲۷-۳۰)

۲- بحار الأنوار ۲۴: ۹۳ به نقل از کنزالفوائد

۳- بحار الأنوار ۷۹: ۱۹۷ و روضة المتقین فی شرح من لا یحضره الفقیه ۱۳: ۱۹۵

مرحوم سید بحر العلوم به قصد تشرف به سامرا، تنها به راه افتاد، و در بین راه راجع به این مسأله که گریه بر امام حسین علیه السلام گناهان را می‌آمرزد، فکر می‌کرد. همان وقت شخص عربی سوار بر اسب به او رسید و سلام کرد و پرسید: جناب سید! به چه فکر می‌کنی؟ در چه اندیشه‌ای؟ اگر مسأله‌ای علمی است، بفرمایید شاید من هم اهل باشم. سید بحر العلوم عرض کرد: در این موضوع فکر می‌کنم که چطور خدای تعالی این همه ثواب به زائران و گریه کنندگان حضرت سیدالشهداء علیه السلام می‌دهد؟ مثلاً در هر قدمی که در راه زیارت برمی‌دارند، ثواب یک حج و یک عمره در نامه عملشان می‌نویسند و برای یک قطره اشک، تمام گناهان صغیره و کبیره‌شان آمرزیده می‌شود؟

آن سوار عرب فرمود: سلطانی به همراه درباری‌های خود به شکار می‌رفت. در شکارگاه از لشکریان دور شد و به سختی فوق العاده‌ای افتاد و بسیار گرسنه شد. خیمه‌ای را دید، و وارد آن خیمه شد. در آن چادر، پیر زنی را با پسرش دید. آن‌ها در گوشه خیمه بز شیر دهی داشتند و از راه مصرف شیر آن بز زندگی خود را می‌گذراندند. در خیمه ایشان، چیزی برای پذیرایی نبود، لذا وقتی سلطان وارد شد، با آن‌که او را نشناختند، ولی به خاطر پذیرایی از مهمان، آن بز را سر بریدند و کباب کردند. سلطان، شب را همان جا خوابید. روز بعد از ایشان جدا شد و هر طوری بود خودش را به درباری‌هایش رساند و جریان را برای اطرافیان نقل کرد. در انتها از ایشان سؤال کرد: اگر من بخواهم میهمان نوازی پیرزن و فرزندش را جبران کنم، باید چه عملی انجام دهم؟

یکی از حصار گفت: به او صد گوسفند بدهید. دیگری که از وزرا بود، گفت: به او صد گوسفند و صد اشرفی بدهید. دیگری گفت: فلان مزرعه را به ایشان بدهید.

سلطان گفت: بدانید من هر چه بدهم، کم است. اما اگر سلطنت و تاج و تختم را بدهم، آن وقت مقابله به مثل کرده‌ام. زیرا آن‌ها هر چه داشتند، به من دادند، و من نیز باید هرچه دارم به ایشان بدهم تا جبران شود.

بعد سوار عرب به سید فرمود: حالا جناب بحر العلوم! حضرت سیدالشهداء علیه السلام هرچه از مال و منال و اهل و عیال و پسر و برادر و دختر و خواهر و سر و پیکر داشت، همه

را در راه خدا داد. پس اگر خداوند به زائران و گریه کنندگان آن حضرت این همه اجر و ثواب بدهد، نباید تعجب کرد؛ چون خدا که خدائی اش را نمی‌تواند به سیدالشهدا (علیه السلام) بدهد، پس هرکاری که می‌تواند آن را انجام می‌دهد؛ یعنی با صرف نظر از مقامات عالی خود آن حضرت، به زوار و گریه کنندگان آن امام هم درجاتی عنایت می‌کند. در عین حال این‌ها را جزای کامل برای فداکاری آن حضرت نمی‌داند.

وقتی شخص عرب این مطالب را فرمود، از نظر سید بحر العلوم غایب شد.^۱

عنایت الاهی به گریه کنندگان بر اباعبدالله الحسین (علیه السلام)، به دلیل مقام والایی است که سیدالشهدا (علیه السلام) نزد خداوند متعال دارد. بنابر این آنانی که بر مصیبت‌های وارده بر آن حضرت و اهل بیت گرامی ایشان می‌گیرند و از پاداش‌های فوق تصورش بهره‌مند می‌شوند، ریزه‌خوار خوان نعماتی هستند که خداوند متعال برای حسین بن علی (علیه السلام) فراهم نموده است. داستان فوق بر این نکته مهم نیز می‌تواند دلالت نماید که اگر به جهت ثمردهی درخت، خداوند بارانی نازل می‌فرماید، در کنار آن درخت، گیاهان و علف‌های هرزه نیز بهره‌مند می‌شوند. لذا بخشش گریه کنندگان گنهکار، نه به واسطه آن است که خود بالاستقلال نزد پروردگار، مقام و منزلتی کسب کرده‌اند، بلکه بدین جهت است که اربابشان حسین بن علی (علیه السلام) است و بارش رحمت الاهی بر سرور شهیدان (علیه السلام)، آنان را نیز شامل می‌شود.

در روایات رسیده از معصومین (علیهم السلام)، بسیاری از مقامات و پاداش‌های الاهی برای گریه کنندگان بر سیدالشهدا (علیه السلام) بیان نشده، و تنها به اندکی از آن بسیار بسنده شده است.^۲ با این وجود، بسیاری از آثار و ثواب‌هایی که در روایات بیان شده، شگفت‌آور بوده، مقام والای حسین بن علی (علیه السلام) را بیش از پیش هویدا می‌کند. بعضی از این آثار و پاداش‌ها عبارتند از:

۱ - برکات حضرت ولی عصر (علیه السلام): ۱۳۷-۱۳۶ به نقل از العیقری الحسان ۱: ۱۱۹، ص ۱۱

۲ - بحار الانوار ۴۵: ۲۵۸ - ۲۵۷ و البكاء للحسین: ۷۰ به نقل از امالی صدوق

- ۱- گریه بر اهل بیت علیهم السلام علامت کمال ایمان.^۱
- ۲- گریه بر اهل بیت علیهم السلام عامل تقرب به درگاه الاهی.^۲
- ۳- بارش رحمت و درود الاهی بر گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام و حسین بن علی علیه السلام.^۳
- ۴- گریه کننده بر حسین بن علی علیه السلام محبوب خداوند است.^۴
- ۵- گریه بر حسین بن علی علیه السلام تسبیح خداوند است.^۵
- ۶- گریه کننده بر سیدالشهدا علیه السلام در روز عاشورا، اجر صد شهید دارد.^۶
- ۷- آن کس که پیوسته بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام گریه می کند، همچون کسی است که روز عاشورا به یاری آن حضرت قیام نموده و با دشمنان حسین بن علی علیه السلام جهاد کرده باشد.^۷
- ۸- اشک هایی که در عزای سیدالشهدا علیه السلام ریخته شده است، سبب افزایش بوی خوش و گوارایی آب حیات در بهشت می شود.^۸
- ۹- با گریه بر اهل بیت علیهم السلام، خانه ای در بهشت برای گریه کننده بنا می شود.^۹
- ۱۰- با گریه بر سیدالشهدا علیه السلام همه گناهان کبیره و صغیره آمرزیده می شود.^{۱۰}
- ۱۱- رسول خدا صلی الله علیه و آله، امیرالمؤمنین علیه السلام، حضرت فاطمه علیه السلام، حضرت مجتبی علیه السلام و

-
- ۱- المنتخب ۲: ۳۷۱
 - ۲- بحار الأنوار ۹۹: ۱۶۴
 - ۳- بحار الأنوار ۴۴: ۲۸۹ - ۲۹۰ به نقل از کامل الزیارات و بحار الأنوار ۹۸: ۵۲ به نقل از کامل الزیارات و بحار الأنوار ۴۴: ۳۰۴ به نقل از تفسیر الامام العسكري علیه السلام
 - ۴- بحار الأنوار ۴۵: ۲۰۶ - ۲۰۸ به نقل از کامل الزیارات
 - ۵- بحار الأنوار ۴۴: ۲۷۸ به نقل از امالی شیخ مفید
 - ۶- مستدرک الوسائل ۱۰: ۳۱۹ به نقل از مجمع البحرين
 - ۷- بحار الأنوار ۹۸: ۳۲۰ به نقل از المزار الکبیر
 - ۸- بحار الأنوار ۴۴: ۳۰۴ - ۳۰۵ و تفسیر الامام العسكري ۳۶۹ - ۳۷۰
 - ۹- بحار الأنوار ۳۶: ۳۹۰ - ۳۹۱ به نقل از کفایة الأثر
 - ۱۰- بحار الأنوار ۴۴: ۲۷۸ به نقل از تفسیر القتی و الکافی ۸: ۱۰۲ و بحار الأنوار ۴۴: ۲۸۵ به نقل از کامل الزیارات و بحار الأنوار ۴۴: ۲۸۲ به نقل از قرب الإسناد و المنتخب ۱: ۳۹ و بحار الأنوار ۴۴: ۲۸۳ - ۲۸۴ و ۲۸۵ - ۲۸۶ به نقل از امالی شیخ صدوق و بحار الأنوار ۴۵: ۲۵۷ - ۲۵۸

- سیدالشهدا علیه السلام برای گریه کننده بر حسین بن علی علیه السلام استغفار می‌کند.^۱
- ۱۲ - گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام و حسین بن علی علیه السلام به بهشت می‌رود.^۲
- ۱۳ - گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام در هنگام مرگ با دیدن اهل بیت خوشحال می‌شود.^۳
- ۱۴ - اهل بیت علیهم السلام وقتی زمان مرگ کسی که بر حسین بن علی علیه السلام گریسته است، فرارسد، به فرشته مرگ درباره او سفارش می‌کنند.^۴
- ۱۵ - قطرات اشک بر عزای اهل بیت علیهم السلام، آتش جهنم را خاموش می‌کند.^۵
- ۱۶ - خداوند چهره و بدن گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام و حسین بن علی علیه السلام را بر آتش جهنم حرام می‌کند.^۶
- ۱۷ - خداوند، گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام را عذاب نمی‌کند.^۷
- ۱۸ - قطرات اشک بر سیدالشهدا علیه السلام آتش جهنم را در روز قیامت دور می‌کند.^۸
- ۱۹ - در قیامت، نعمت نگاه کردن بر حوض کوثر نصیب گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام می‌شود.^۹
- ۲۰ - گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام با خوشحالی بر حوض کوثر وارد می‌شود.^{۱۰}

-
- ۱ - بحارالانوار ۴۴: ۲۹۲ به نقل از کامل الزیارات و بحار الانوار ۴۴: ۲۸۱ به نقل از امالی شیخ طوسی و المنتخب ۱: ۳۹
- ۲ - بحارالانوار ۴۴: ۲۸۷ به نقل از کامل الزیارات و بحارالانوار ۴۴: ۲۸۳ به نقل از رجال الکشی و بحارالانوار ۴۴: ۲۸۸ به نقل از ثواب الأعمال و کامل الزیارات، و المنتخب ۲: ۲۷۹ و بحارالانوار ۴۴: ۲۷۹ به نقل از امالی شیخ مفید و بحارالانوار ۴۴: ۲۸۱ به نقل از تفسیر القمی
- ۳ - بحارالانوار ۴۴: ۲۹۰ به نقل از کامل الزیارات
- ۴ - بحارالانوار ۴۴: ۲۹۰ به نقل از کامل الزیارات
- ۵ - بحارالانوار ۴۴: ۲۹۰ به نقل از کامل الزیارات
- ۶ - بحارالانوار ۳۶: ۳۹۰ - ۳۹۱ به نقل از کفایة الأثر و بحارالانوار ۴۴: ۲۸۵ به نقل از کامل الزیارات و بحارالانوار ۴۴: ۳۰۸
- ۷ - المنتخب ۲: ۲۶۸
- ۸ - المنتخب ۲: ۴۶۲ و نظم الزهراء: ۶۷ و ۷۳ و ۷۴
- ۹ - بحارالانوار ۴۴: ۲۹۰ به نقل از کامل الزیارات
- ۱۰ - بحارالانوار ۴۴: ۲۹۰ به نقل از کامل الزیارات

- ۲۱- امیرالمؤمنین علیه السلام به گریه کننده بر حسین بن علی علیه السلام از آب کوثر می‌نوشتند.^۱
- ۲۲- گریه کننده بر اهل بیت علیهم السلام در قیامت در درجه اهل بیت علیهم السلام خواهد بود و با ایشان محشور می‌شود.^۲
- ۲۳- گریه کنندگان بر حسین بن علی علیه السلام در قیامت در سایه عرش الاهی و در زمره حدّات الحسین علیه السلام [= سخن‌گویان با امام حسین علیه السلام] خواهند بود، و به جای رفتن به بهشت، محو گشتگو با مولای خود، حضرت سیدالشهدا علیه السلام می‌باشند.^۳
- ۲۴- در روز قیامت که چشم‌ها گریانند، چشم گریه کننده بر سیدالشهدا علیه السلام گریان نخواند بود، بلکه او شاد و خندان دیده می‌شود.^۴
- ۲۵- چشمانی که بر مصیبت اهل بیت علیهم السلام و حسین بن علی علیه السلام گریه کرده باشد، در قیامت قرار و آرامش می‌یابد.^۵
- ۲۶- شفاعت پیامبر صلی الله علیه و آله و حضرت زهرا علیها السلام نصیب کسی می‌شود که بر سیدالشهدا علیه السلام گریه کرده باشد.^۶
- ۲۷- گریه کننده بر سیدالشهدا علیه السلام با حضرت مجتبی علیه السلام به بهشت وارد می‌شود.^۷
- ۲۸- چشمان کسی که در روز عاشورا بر حسین بن علی علیه السلام گریسته است، در بهشت با دیدن اهل بیت علیهم السلام، قرار و آرامش خواهد یافت.^۸
- ۲۹- گریه کننده بر سیدالشهدا علیه السلام در بهشت با ائمه علیهم السلام و در درجات ایشان خواهد بود.^۹

۱- تَظَلَّمُ الزَّهْرَاءُ: ۷۳ - ۷۴

۲- بحارالانوار ۴۴: ۲۷۸ به نقل از امالی شیخ صدوق و بحارالانوار ۴۵: ۲۵۷ - ۲۵۸

۳- بحارالانوار ۴۵: ۲۰۷ به نقل از کامل الزیارات

۴- بحارالانوار ۴۴: ۲۷۸ و ۲۸۴ به نقل از امالی شیخ صدوق و بحارالانوار ۱۰: ۱۰۳ و ۴۴: ۲۹۲ - ۲۹۳ به نقل از الخصال

۵- بحارالانوار ۴۵: ۲۰۷ به نقل از کامل الزیارات

۶- تَظَلَّمُ الزَّهْرَاءُ: ۷۳ - ۷۴ و بحارالانوار ۴۴: ۲۹۲ - ۲۹۳

۷- تَظَلَّمُ الزَّهْرَاءُ: ۷۳ - ۷۴

۸- بحارالانوار ۴۴: ۲۸۴ به نقل از امالی شیخ صدوق

۹- بحارالانوار ۴۴: ۲۸۶ به نقل از عُیُون أخبار الرضا علیه السلام و امالی شیخ صدوق

۳۰- گریه کنندگان بر سیدالشهدا (ع) در بهشت در قصرهایی مجاور قصر سیدالشهدا (ع) ساکن می‌شوند.^۱

در راستای تشویق شیعیان مولایمان صاحب الزمان (ع) به عزاداری و گریه بر جد بزرگوارش، حضرت اباعبدالله الحسین (ع)، به تدوین این کتاب اقدام شد تا با آگاهی از مواهب بسیاری که خداوند از این مسیر نصیب پیروان حسینی می‌نماید، در همه ایام سال، به ویژه در دو ماه محرم و صفر، به عزاداری و گریه بر سرور شهیدان پردازند. برای آن که عزاداران عزیز بدانند که این نعمت فقط شامل حال آن‌ها نشده است، و این مسیر را به تنهایی نمی‌پیمایند، به جمع آوری سوگواری حضرات ائمه معصومین (ع)، انبیای عظام الاهی (ع) و سایر مخلوقات الاهی نیز اقدام گردید. بدیهی است که احساس همراهی با این الگوهای شریف، نه تنها مشوق سوگواری بر سیدالشهدا (ع) خواهد بود، بلکه بر قوام این حرکت دینی و انسانی نیز می‌افزاید.

مصیبت جانکاه نینوا سنگ‌ها را به گریه وادار کرد و آسمان را به خون گریستن بر آل الله واداشت. گلوی بریده‌طفلی شش ماه و بدن شرحه شرحه شده جوانی رعنا و ندای «هَلْ مِنْ ذَابٍ يَذُبُّ عَنْ حَرَمِ الرَّسُولِ» و دستانی بریده در نخلستان و ... قرن‌هاست که امان از شیعه برده است؛ این فاجعه، قلب امام زمان (ع) را به درد آورده تا جایی که او به جای اشک، خون می‌گرید و هر روز دو بار ناله سر می‌دهد. لذا سزاوار است که ما نیز به او اقتدا کنیم، حتی اگر این همه اجر و ثواب بر این گریه مقدر نشده بود، که خدا از باب لطفش اجر آن را نزد خود محفوظ می‌دارد.

امین اوحدی

۱۵ شوال ۱۴۳۶ سالروز شهادت حضرت حمزه (ع)

و وفات سیدالکریم، حضرت عبدالعظیم حسنی (ع)

سخن مترجم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ أَدْرَكَنِي

عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ع قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ص: إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا.^۱

سخن از بزرگواری بی همتا در جهان آفرینش است که فرزنده آخرین فرستاده الاهی، پور علی مرتضی و فاطمه زهرا علیها السلام است. هموست که تمامی فرستادگان الاهی و جانشینانشان بر مصیبت‌ها و رنج‌های وی، سرشک غم فرو ریخته‌اند و ماتم سرایی و عزاداری به‌پا کرده‌اند، و حال آن‌که بخشی از این ماتم سرایی‌ها پیش از آن واقعه شوم جانگداز بوده است.

کتاب حاضر، نمایان‌گر نمی از دریای بیکران و بی‌پایان دل سوختگی‌ها و سوگواری‌های این بزرگان خلقت است و مطالعه آن می‌تواند قلب‌های محبین به‌آن وجود مقدس را بسوزاند و با دل سوخته الگوهای آفرینش همراه سازد. لذا اگر مطالعه متن حاضر، موجب افسردگی و حزن شما گردید و قطره اشکی از دیدگانتان فرو ریخت، عاجزانه تقاضا دارم که برای این حقیر و پدر و مادرم، طلب مغفرت و آمرزش نمایید که به رحمت واسعه خداوند بزرگ و کریم مورد استجابت قرار گیرد.

محمدباقر محبوب القلوب